

Yr. F. Thorbjørn
14 Sept. 1912.

Tropisk Kærlighed

Hindupigens
Hjerte

Stort
Drama i 50 Billeder

Handlingen foregaar dels i
Indien, dels i og ved
London

Hovedpersonerne:

Mr. Cecil Brown:

V. Psilander

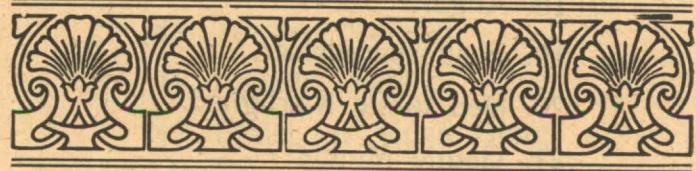
Profula:

Edith Psilander

Miss Violet Barry:

Else Frølich

Afdelingerne.

---

1. Siesta.
2. Profula!
3. Et godt Budskab.
4. Hjem til London.
5. „Tag mig med“.
6. En lille Plageaand.
7. Lokkemidler.
8. Overtalt.
9. Afrejsen.
10. Telegrammet.
11. Damperen fra Indien kommer.
12. „Min Hustru“.
13. Et Naturbarn.
14. Profulas Glæder.
15. Diamantbroschen.
16. Et Kup.
17. En slem Opdagelse.

18. Anger.
19. Festforberedelser.
20. Den første Kærlighed.
21. Gamle Minder.
22. Det indiske Blod koger.
23. Profulas Sorg.
24. Ved Badehotellet.
25. Et uventet Møde.
26. Lige Børn lege bedst.
27. I det blaanende Hav.
28. Et Ildebefindende.
29. Redningsmanden.
30. Eftervær.
31. Paa Besøg.
32. Mistanken bestyrkes.
33. Profula sværger Hævn.
34. Skinsygens Kvaler.
35. Kærligheden, der svandt.
36. Hævn-Planer.
37. I den tavse Nat.
38. Giftpulveret.
39. En djævelsk Tanke.
40. Paa Kattepoter.
41. Hævnen fuldbyrdes.
42. „Hvor er Profula?“
43. Overrasket!

44. „Hvad har Du gjort?“
45. Tørsten brænder.
46. I sidste Øjeblik.
47. Frelst for anden Gang.
48. Hjerterne mødes.
49. En Forladt.
50. Profula soner sin Brøde.

Tropisk Kærlighed.

Mr. Cecil Brown.

Profula, en indisk Pige, hans Kæreste.

Miss Violet Barry, hans Ungdomskærlighed.

Ovre i Indien lever den unge Englænder Mr. Cecil Brown et Liv i Slid og Slæb paa en stor Teplantage. Den eneste Opmuntring, han har, er Whiskyen, og saa — naturligvis — hans lille Kæreste, Profula, et henrivende indisk Naturbarn, som spiller og danser for ham Dagen lang.

En Dag faar han Telegram fra Firmaet i London om, at det Aars Orlov, han saa længe har søgt, nu endelig er bevilget ham.

Han glæder sig som et Barn til at skulle gense alle sine kære i London, men hvem der ikke glæder sig, er den lille Profula, der slet ikke kan tænke sig at undvære ham i saa lang Tid.

Men — hvorfor kan han ikke tage hende med?

Den Tanke opfylder hende mere og mere. Da hun foreslaar ham det, avisær han imidlertid paa det bestemteste ethvert Forslag i den Retning. Det hjælper ikke, hun tigger og beder eller søger at ægge ham med sine exotiske Danse, — han vil ikke have hende med.

Dog — en Kvinde, der vil gennemføre en Ting, har mange Midler til sin Raadighed, og hun forstaar at bruge dem:

Hindupigens Dans.

Da Profula ser, at hendes Bønner ikke hjælper, griber hun til Trusler. Medens Cecil et Øjeblik vender Ryggen til, hælder hun et Giftpulver op i et Glas Vand og truer med at drikke det, saafremt han ikke gifter sig med hende og tager hende med til

Hos Juveléren.

England. Da kan Cecil ikke modstaa. Svag som Manden altid er i saadanne Øjeblikke, giver han efter og lover at opfylde alt, hvad hun forlanger, og Følgen af dette bliver, at Cecils Forældre i London nogle Dage senere modtager Telegram fra Sønnen,

Cecil Brown og hans Elskerinde.

Skinsyge.

I tvivlaadige Tanker.

hvor han meddeler dem, at han om kort Tid ankommer til London sammen med sin unge, indiske Hustru.

* * *
Cecil og Profula kommer til London, og den første Tid er lutter Solskin.

Et glædeligt Gensyn.

Profula er henvykt som et Barn over alt det nye, hun ser, og Cecil føler sig smigret over den Opsigt, hans Kones ejendommelige Skønhed vækker. Og man maa lade ham, at han gør alt for at gøre hende saa smuk som mulig. Han farter rundt hos Modeskræddere og Juvelérere med hende, og det endskønt det ikke er nogen Fornøjelsestur for ham, thi hans Kones totale Mangel paa Civilisation skaffer ham mange Ærgrelser.

Saaledes hænder det en Dag, da de har besøgt en Juvelérbutik sammen, at Profula ser sit Snit til at stjæle en kostbar Diamantbrosche, og Cecil opdager først Tyveriet, da Profula om

Giften blandes.

Aftenen kommer festklædt, smykket med den stjaalne Brosche. Hun maa tilstaa sin Brøde, og Cecil faar nu travlt med at komme tilbage til Juveléren og forklare ham, at hans Frue ved en Fejltagelse har faaet Broschen med hjem.

Om Aftenen hænder det, at Cecil i et Selskab træffer sin Ungdomskærlighed, Miss Violet Barry, der nu er blev en moden Skønhed, og straks blusser den gamle Kærlighed op igen.

Men Profula, der har Øjnene med sig, synes ikke om den Opmærksomhed, Cecil viser den smukke Miss Viölet. Hendes mørke Øjne lyner af Harme, hvergang hun ser dem sammen, og

i hendes Hjærne blusser Tanken op om Hævn — Hævn over den Kvinde, der vil stjæle Cecil fra hende.

Nogen Tid efter mødes Profula og Cecil med Violet paa et større Badehotel, hvor Cecil og Violet selvfolgelig sørger for at faa rigelig Lejlighed til at genopfriske deres Ungdomsbekendtskab. De bader sammen og flirter sammen, alt medens den stakkels lille Profula martres af Skinsygens Kvaler.

Men hun pønser kun paa at finde en Lejlighed til at hævne sig, og den kommer snart.

En frygtelig Opdagelse.

En Nat, da hele Hotellet er gaaet til Ro, Jæster Profula sig ind til Violet og hælder et Giftpulver i hendes Glas. Men medens hun er borte, vaagner Cecil og ser, at hendes Seng er tom. Han fatter Mistanke og lader, som om han sover, da hun kommer tilbage, og nu ser han, hvordan hun gaar hen til Chatollet og tager et lille mystisk Skrin frem.

I en Fart er han ude af Sengen, og da han faar vristed Skrinet fra hende, ser han til sin Forfærdelse, at det er fyldt med mange forskellige indiske Giftstoffer.

Uden at betænke sig et Sekund, styrter han ind til Miss

Violet. Han kommer netop i det Øjeblik, hun er ifærd med at føre Glasset med Giften til Munden. Han river Glasset ud af Munden paa hende og slynger det langt bort — Violet er frelst —, men inde i Sovekamret staar Profula, ængstelig og tvivlaadig om, hvad hun skal gøre.

Nu hører hun sin Mand komme tilbage, og skælvende af Angst stormer hun ud af Døren, gennem Haven og ud paa Vejen, indtil hun kommer til en Jernbaneoverskæring. Leddet er lukket, men Profula vil igennem.

I yderste Øjeblik.

Hun styrter ind paa Skinnerne, men snubler.

I samme Øjeblik kommer Toget brusende . . . Et halvkvalt Skrig, og den lille Hindupige har faaet Fred.

Det er ikke vigtigt at se om der i denne sammenhæng nævnes
noget bestemt vedrørende en bestemt film, men det er dog vigtigt at se
at der er tale om et bestemt arbejde, og at dette arbejde har absolutte
bestemmelser vedrørende udlejning af samme. Det er dog vigtigt at
se, at der ikke er tale om en bestemt film, men at der er tale om
en bestemt type af arbejde, som har bestemmelser vedrørende udlejning
af samme. Det er dog vigtigt at se, at der ikke er tale om en bestemt
film, men at der er tale om en bestemt type af arbejde, som har
bestemmelser vedrørende udlejning af samme.

1912 35977

Tropisk Kærlighed

***

Hindupigens Hjærte

***

Stort Drama i 50 Billeder

***

Handlingen foregaar dels i
Indien, dels i og ved London

865

Hovedpersonerne:

Mr. Cecil Brown:

V. Psilander

Profula:

Edith Psilander

Miss Violet Barry:

Else Frølich

Afdelingerne.

---

1. Siesta.
2. Profula!
3. Et godt Budskab.
4. Hjem til London.
5. „Tag mig med“.
6. En lille Plageaand.
7. Lokkemidler.
8. Overtalt.
9. Afrejsen.
10. Telegrammet.
11. Damperen fra Indien kommer.
12. „Min Hustru“.
13. Et Naturbarn.
14. Profulas Glæder.
15. Diamantbroschen.
16. Et Kup.
17. En slem Opdagelse.

18. Anger.
19. Festforberedelser.
20. Den første Kærlighed.
21. Gamle Minder.
22. Det indiske Blod koger.
23. Profulas Sorg.
24. Ved Badehotellet.
25. Et uventet Møde.
26. Lige Børn lege bedst.
27. I det blaanende Hav.
28. Et Ildebefindende.
29. Redningsmanden.
30. Eftervéer.
31. Paa Besøg.
32. Mistanken bestyrkes.
33. Profula sværger Hævn.
34. Skinsygens Kvaler.
35. Kærligheden, der svandt.
36. Hævn-Planer.
37. I den tavse Nat.
38. Giftpulveret.
39. En djævelsk Tanke.
40. Paa Kattepoter.
41. Hævnen fuldbyrdes.
42. Hvor er Profula?
43. Overrasket!

44. „Hvad har Du gjort?“
45. Tørsten brænder.
46. I sidste Øjeblik.
47. Frelst for anden Gang.
48. Hjerterne mødes.
49. En Forladt!
50. Profula soner sin Brøde.

Tropisk Kærlighed.

Mr. Cecil Brown.

Profula, en indisk Pige, hans Kæreste.

Miss Violet Barry, hans Ungdomskærlighed.

Ovre i Indien lever den unge Englænder Mr. Cecil Brown et Liv i Slid og Slæb paa en stor Teplantage. Den eneste Opmuntring, han har, er Whiskyen, og saa — naturligvis — hans lille Kæreste, Profula, et henrivende, indisk Naturbarn, som spiller og danser for ham Dagen lang.

En Dag faar han Telegram fra Firmaet i London om, at det Aars Orlov, han saa længe har søgt, nu endelig er bevilget ham.

Han glæder sig som et Barn til at skulle gense alle sine kære i London, men hvem der ikke glæder sig, er den lille Profula, der slet ikke kan tænke sig at undvære ham i saa lang Tid.

Men — hvorfor kan han ikke tage hende med?

Den Tanke opfylder hende mere og mere. Da hun føreslaar ham det, afaiser han imidlertid paa det bestemteste ethvert Forstal i den Retning. Det hjælper ikke, hun tigger og beder eller søger at ægge ham med sine exotiske Danse, — han vil ikke have hende med.

Dog — en Kvinde, der vil gennemføre en Ting, har mange Midler til sin Raadighed, og hun forstaar at bruge dem

Hindupigens Dans.

Da Profula ser, at hendes Bønner ikke hjælper, giber hun til Trusler. Medens Cecil et Øjeblik vender Ryggen til, hælder hun et Giftpulver op i et Glas Vand og truer med at drikke det, saafremt han ikke gifter sig med hende og tager hende med til

Cecil Brown og hans Elskerinde.

Hos Juveléren.

England. Da kan Cecil ikke modstaa. Svag som Manden altid er i saadanne Øjeblikke, giver han efter og lover at opfylde alt, hvad hun forlanger, og Følgen af dette bliver, at Cécils Forældre i London nogle Dage senere modtager Telegram fra Søn-

Skinsyge.

I tvivlaadige Tanker.

nen, hvori han meddeler dem, at han om kort Tid ankommer til London sammen med sin unge, indiske Hustru.

* * *
Cecil og Profula kommer til London, og den første Tid er lutter Solskin.

Et glædeligt Gensyn.

Profula er henrykt over alt det nye, hun ser, og Cecil føler sig smigret over den Opsigt, hans Kones ejendommelige Skønhed vækker. Og man maa lade ham, at han gør alt, for at gøre hende saa smuk som mulig. Han farter rundt hos Modeskræddere og Juvelerer med hende, og det endskønt det ikke er nogen Fornøjelsestur for ham, thi hans Kones totale Mangel paa Civilisation skaffer ham mange Ærgrelser.

Saaledes hænder det en Dag, da de har besøgt en Juvelerbutik sammen, at Profula ser sit Snit til at stjæle en kostbar Diamantbrosche, og Cecil opdager først Tyveriet, da Profula om

Giften blandes.

Aftenen kommer festklædt, smykket med den stjaalne Brosche. Hun maa tilstaa sin Brøde, og Cecil faar nu travlt med at komme tilbage til Juveleren og forklare ham, at hans Frue ved en Fejltagelse har faaet Broschen med hjem.

Om Aftenen hænder det, at Cecil i et Selskab træffer sin Ungdomskærighed, Miss Violet Barry, der nu er blevet en moden Skønhed, og straks blusser den gamle Kærlighed op igen.

Men Profula, der har Øjnene med sig, synes ikke om den Opmærksomhed, Cecil viser den smukke Miss Violet. Hendes mørke Øjne lyner af Harme, hvergang hun ser dem sammen, og

i hendes Hjærne blusser Tanken op om Hævn — Hævn over den Kvinde, der vil stjæle Cecil fra hende.

Nogen Tid efter mødes Profula og Cecil med Violet paa et større Badehotel, hvor Cecil og Violet selvfølgelig sørger for at faa rigelig Lejlighed til at genopfriske deres Ungdomsbekendtskab. De bader sammen og flirter sammen, alt medens den stakkels lille Profula martres af Skinsygens Kvaler.

Men hun pønser kun paa at finde en Lejlighed til at hævne sig, og den kommer snart.

En frygtelig Opdagelse.

En Nat, da hele Hotellet er gaaet til Ro, lister Profula sig ind til Violet og hælder et Giftpulver i hendes Glas. Men medens hun er borte, vaagner Cecil og ser, at hendes Seng er tojn. Han fatter Mistanke og lader, som om han sover, da hun kommer tilbage, og nu ser han, hvordan hun gaar hen til Chatollet og tager et lille mystisk Skrin frem.

I en Fall er han ude af Sengen, og da han faar vristed Skrinet fra hende, ser han til sin Forfærdelse, at det er fyldt med mange forskellige indiske Giftstoffer.

Uden at betænke sig et Sekund, styrter han ind til Miss

Violet. Han kommer netop i det Øjeblik, hun er ifærd med at føre Glasset med Giften til Munden. Han river Glasset ud af Munden paa hende og slynger det langt bort — Violet er frelst — men inde i Sovekamret staar Profula, øngstelig og tvivlaadig om, hvad hun skal gøre.

Nu hører hun sin Mand komme tilbage, og skælvende af Angst stormer hun ud af Døren, gennem Haven og ud paa Vejen, indtil hun kommer til en Jernbaneoverskæring. Leddet er lukket, men Profula vil igennem.

I yderste Øjeblik.

Hun styrter ind paa Skinnerne, men snubler.
I samme Øjeblik kommer Toget brusende . . . Et halvkvalt
Krig — og den lille Hindupige har faaet Fred.

Dette Program
ejes af

Det Danske Film
Fond

Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af

"I/S Fotorama,
Aarhus - København - Kristiania.

Ved Misbrug af dette program, Fortværelse
angives ene givne guldende mod Wedk mænende.

Dette Program
ejes af
Edw. Darling,
Nørrebrogade 40.

Optaget af
Nordisk Films Co.
Nr 159

Tropisk Kærlighed.

Mr. Cecil Brown
Profula, indisk Pige, hans Kæreste
Miss Violet Barry, hans Ungdomskærlighed

Ovre i Indien lever den unge Engländer, Mr. Cecil Brown et Liv i Slid og Slob paa en stor Teplantage. Den eneste Opuntring han har, er Whiskyen, og saa naturligvis hans lille Kæreste Profula, et henrivende indisk Naturbarn, som synger og spiller og danser for ham Dagen lang. En Dag faar han Telegram fra Firmaet i London om, at det Aars Orlov, han saa lenge har søgt, nu endelig er bevilget ham. Han glæder sig som et Barn til at skulle gense alle sine kore i London, men hvem der ikke glæder sig er den smaa Profula, der slet ikke kan tanke sig at undvære ham i saa lang Tid. Men hvorfor kan han ikke tage hende med? Den Tanke opfylder hende mere og mere, men da hun foreslaar ham det, afdiser han paudet bestemte ethvert Forslag i den Retning. Det hjälper ikke, hun tigger og beder eller sage at sætte ham med sine esotiske Danse, han vil ikke have hende med. Men en Kvinde, der vil gennemføre en Ting, har mange Midler til sin Raadighed, og hun forstaar at bruge dem - selv i Indien. Da Profula ser at hendes Bonner ikke hjälper, griber hun til Trusler. Hædens Cecil et Øjeblik vender Ryggen til, holder hun et Gift pulver op i et Glas Vand, og truer med at drikke det, saafremt han ikke gifter sig med hende og tager hende med til England. Det kan Cecil ikke staa for. Svag som Manden altid er i saadanne Øjeblikke, giver han efter og lover at opfylde alt, hvad han forlanger, og Følgen af dette bliver, at Cecils Forældre i London nogle Dage senere modtager Telegram fra Sønnen, hvori han meddeler dem, at han om kort Tid ankommer til London sammen med sin unge indiske Hustru. Cecil og Profula kommer til London, og den første Tid er altid lutter Solskin. Profula er henrykt som et Barn over alt det nye hun ser, og Cecil føler sig smigret over den Opsigt, hans Kones ejendommelige Skønhed vækker. Og man maa lade ham, at han gør alt, for at gøre hende saa smuk som mulig. Han farter rundt hos Modeskræddere og Juvelerer med hende, og det endskønt det ikke er nogen Fornøjelsestur for ham, thi hans lille Kones totale Mangel paa Civilisation skaffer ham massc

Årgrelser. Saaledes hænder det en Dag, da de har besøgt en Juvelerbutik
dammen, at Profula ser sit Snit til at stjæle en kostbar Diamantbrosche,
og Cecil opdager først Tyveriet, da Profula om Aftenen kommer festklædt,
smykket med den stjaalne Brosche. Hun maa tilstaa sin Brøde, og Cecil
faar nu travlt med at komme tilbage til Juveleren og forklare ham, at
hans Frue ved en Fejtagelse har faaet Broschen med hjem. Om Aftenen
hænder det, at Cecil i et Selskab træffer sin Ungdomskærlighed, Miss Vio-
let Barry, der nu er blevet en moden Skønhed, og straks blusser den gamle
Kærlighed op igen. Men Profula, der har Øjnene med sig, synes ikke om den
Opmerksomhed. Cecil viser den smukke Miss Violet, hendes mørke Øjne lyner
af Harme, hvergang hun ser dem sammen, oh i hendes Hjerne blusser Tanken
op om Hvvn - Hvvn over hende der vil stjæle Cecil fra hende. Nogen Tid
efter mødes Profula og Cecil med Violet paa et større Badehotel, hvor
Cecil og Violet selvfølgelig søger for at faa rigelig Lejlighed til at
genopfriske deres Ungdomsbekendtskab. De bader sammen og flirter sammen,
alt medens den stakkels lille Profula martres af Skinsygens Kvaler. Men
hun ønsker kun paa at finde en Lejlighed til at hvorne sig, og den kommer
snart. En Nat, da hele Hoteller et gaaet til Ro, lister Profula sig ind til
Violet, og holder et Gift pulver i hendes Glas, men medens hun er borte
vaagner Cecil og ser, at hendes Seng er tom. Han fatter Mistanke og la-
der, som han sover, da hun kommer tilbage, og nu ser han, hvordan hun gaar
hen til Chatollet, og tager et lille mystisk Skrin frem. I en Fart er han
ude af Sengen, og da han faar vristet Skrinet fra hende, ser han til sin
Forfærdelse, at det er fyldt med mange forskellige indiske Giftstoffer.
Uden at betonke sig et Sekund, styrter han ind til Miss Violet, og kommer
netop i det Øjeblik, hun er iferd med at føre Glasset med Giften til Mun-
den. Han river Glasset ud af Munden paa hende og slynger det langt bort.
Violet er frelst, men inde i Sovekamret staar Profula, angstelig og
tvivlraadig om, hvad hun skal gøre. Nu hører hun ham komme tilbage, og
skalvende af Angst stormer hun ud af Døren, gennem Haven og ud paa Vejen,
indtil hun kommer til en Jernbaneoverskæring. Leddet er lukket, men Pro-
fula vil igennem. Hun styrter ind paa Skinnerne, men snubler lige i det
Øjeblik Toget kommer brusend - et halvkoldt Skrig - og den lille Inderyg
har raaet Freo.

3614

INDISCHES BLUT

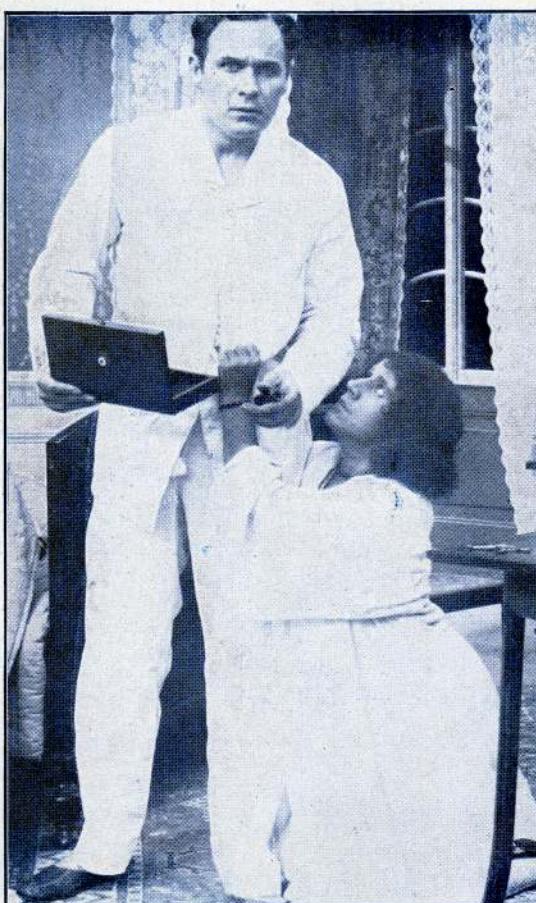
NORDISCHE FILMS CO. G. M. B. H., BERLIN SW 48, Friedrichstraße 13

990

Indisches Blut.

Drüben in Indien lebt der junge Engländer Mr. Cecil Brown. Er ist bei einer Teeplantage angestellt, und hat ein Leben voller Arbeit und Mühe. Die einzige Zerstreuung, die er hat, ist der Whisky, und dann natürlich ein kleines Liebchen, Profula, ein entzückendes, indisches Naturkind, das ihn den Tag über mit Singen, Sspielen und Tanzen unterhält. Eines Tages bekommt er von seiner Firma aus London ein Telegramm mit der Nachricht, daß ihm nun endlich der Urlaub, um den er schon lange angesucht, bewilligt worden sei. Er freut sich wie ein Kind, auf das Wiedersehen mit all seinen Lieben in London; aber wer sich nicht freut, ist die kleine Profula; sie kann es sich gar nicht denken, ihn so lange entbehren zu sollen. Aber warum kann er sie nicht mitnehmen? Der Gedanke erfüllt sie mehr und mehr; doch als sie ihn äußert, weist er jeden diesbezüglichen Vorschlag aufs bestimmteste zurück. Es hilft ihr nichts, daß sie bettelt und fleht, oder daß sie ihn mit ihren erotischen Tänzen zu verführen sucht; — er will sie nun einmal nicht mithaben. Aber hat sich ein Weib einmal in den Kopf gesetzt, irgend etwas durchzuführen, so stehen ihr hundert Mittel zu Gebote, selbst in Indien; und Profula versteht, sie anzuwenden. Als sie sieht, daß ihre Bitten nichts helfen, versucht sie es mit Drohungen. Während Cecil ihr einen Augenblick den Rücken zuwendet, schüttet sie ein Giftpulver in ein Glas Wasser, und droht es zu trinken, wenn er sie nicht heirate und mit nach England nehme. Dem kann Cecil nicht standhalten. Schwach, wie ein Mann in solchen Augenblicken stets ist, gibt er nach, und verspricht, alles zu tun, was sie verlangt. Die Folge davon ist, daß Cecils Eltern in London ein paar Tage später ein Telegramm erhalten, worin ihr Sohn ihnen mitteilt, daß er und seine junge, indische Gattin in kurzer Zeit in London eintreffen werden. Cecil und Profula kommen nach London, und in erster Zeit ist in ihrer Ehe lauter Sonnenschein. Profula ist entzückt von all dem Neuen, das sie sieht, und Cecil schmeichelt das Aufsehen, das die eigentümliche Schönheit seiner Frau erregt. Und man muß es ihm lassen, er tut alles, um sie so schön als möglich zu machen. Er läuft mit ihr zu den ersten Schneidern und Juwelieren, obgleich das gerade kein Vergnügen für ihn ist; denn der Umstand, daß seiner kleinen Frau jegliche Zivilisation mangelt, verursacht ihm manches Aergernis. So geschieht es eines Tages, als sie zusammen in einem Juwelengeschäft sind, daß Profula eine günstige Gelegenheit benutzt, eine kostbare Diamantbrosche zu stehlen, und Cecil entdeckt den Dieb-

stahl erst, als Profula am Abend festlich gekleidet und mit der gestohlenen Brosche geschmückt, zu ihm tritt. Sie muß ihre Schuld eingestehen, und Cecil hat nichts Eiligeres zu tun, als zu dem Juwelier zu gehen und ihm zu erklären, daß seine Gattin durch ein Versehen die Brosche mit nach Hause bekommen hätte.

Am Abend trifft Cecil zufällig in einer Gesellschaft seine Jugendliebe, Miß Violet Barny, die sich zu einer reifen Schönheit entwickelt hat, und sofort flammt die alte Liebe wieder auf. Aber Profula, die durchaus nicht mit Blindheit geschlagen ist, billigt es nicht, daß Cecil der schönen Miß Violet Aufmerksamkeit schenkt; ihre dunkeln Augen blitzen vor Schmerz, wenn sie die beiden zusammen sieht, und in ihrem Hirn flammt der Gedanke der Rache, — Rache an derjenigen, die ihr den Gatten stehlen will. Nach einiger Zeit kommen Profula und Cecil mit Miß Violet in einem fashionablen

Kurhotel zusammen, wo Cecil und Violet natürlich dafür Sorge tragen, soviel als möglich Gelegenheit zur Auffrischung ihrer Jugendbeziehungen zu haben. Sie baden und flirten miteinander, während die arme kleine Profula von Eifersuchtsqualen halb zu Tode gemartert wird. Aber sie sinnt nur darauf, eine Gelegenheit zur Rache zu finden, — und die bietet sich bald. Eines Nachts, als das Kurhotel schon in tiefster Ruhe daliegt, schleicht sich Profula in Violets Zimmer und schüttet ein Giftpulver in ihr Glas. Während sie abwesend erwacht jedoch Cecil und findet ihr Bett leer. Er faßt Verdacht, tut aber, als ob er schläft, da sie zurückkommt, und sieht jetzt, wie sie zur Schatulle geht und einen kleinen, mystischen Kasten herausnimmt. Augenblicklich ist er aus dem Bett, und als es ihm gelungen ist, ihr den Kasten zu entwinden, sieht er zu seinem Entsetzen, daß dieser mit allerlei indischen Giftstoffen gefüllt ist. Unverzüglich stürzt er in Miß Violets Zimmer, gerade in dem Augenblick, als sie im Begriff ist, das Glas mit dem Gift zum Munde zu führen. Er reißt ihr das Glas aus der Hand und schleudert es weit fort; — Violet ist gerettet. Aber drinnen im Schlafzimmer steht Profula, voller Furcht und Zweifel, was sie tun soll. Jetzt hört sie ihn zurückkommen, — zitternd vor Angst stürmt sie aus der Tür, durch den Garten und auf den Weg hinaus, bis sie an die Schienen der Eisenbahn kommt. Die Barriere ist geschlossen, aber Profula will herüber nach der anderen Seite. Sie stürzt auf die Schienen, stolpert, grade in dem Augenblick, als der Zug daherausbricht; — ein halb erstickter Schrei, und die gepeinigte Seele des kleinen Hindumädchen hat Frieden gefunden. —

Erscheinungstag: 10. Februar 1912
Preis: Mark 835.— Zensiert

NORDISCHE FILMS CO. G. M. B. H.
Berlin SW 48, Friedrichstraße 13

Love in the Tropics.

A powerful story of a man who, cut off from civilization, marries an Hindu girl only to find her repulsive when he returns to his native land, and once more associates with women of his own colour and social standing.

Cecil, a British Superintendent on a tea plantation in India, is attracted by a native girl, Profula, whom he marries. A few months later he receives an intimation from his employer that he may take a six months holiday. Turning the matter over in his mind he decides to leave Profula behind. She learns this and attempts to fascinate him. Now comes a crude blending of the product of civilization with the wild freedom and abandon of the native East. Profula starts a waltz on a gramophone and indulges in a fantastic bizarre native dance. Failing to captivate her husband by this means she attempts to poison herself, but Cecil discovers her intention in time and promises to take her to England. Upon arrival there the husband introduces his wife to his family. Then follows a series of events on the part of Profula, which collectively gradually alienate Cecil's affection from his hindoo wife. What is more natural than that he should turn to a white woman. This is what he does. He renews his acquaintance with Violet, a beautiful and cultured woman whom he knew before he left for India. Their friendship is noticed by Profula whose jealousy is aroused and who begs Cecil to love her. Shortly after the husband and wife pay a visit to the seaside and at the hotel at which they are stopping again meet Violet. Bathing is largely indulged in by the visitors and Profula being unable to swim, Violet and Cecil go out alone. Some distance from the shore the girl is seized with cramp and is in danger of losing her life, but for Cecil's aid. Violet is carried home and put to bed and when she has partially recovered Cecil enters her room and pleads his love for her. At first she would keep him from her, but love overcomes all her scruples and they seal their compact with a kiss. But as they embrace Profula bursts into the room and seeing their relations stop short, and then with her husband slowly makes her way to their own apartments. Here she supplicates Cecil to return her love, but he replies that his love for her is dead. Stricken, Profula falls to the ground, then rising is filled with hatred of Violet. That night while Cecil is asleep she steals from her bed and securing some poison makes her way to Violet's room and empties the powder into a glass of water standing by the white woman's bed. Meanwhile Cecil has discovered his wife's absence, but hearing her footsteps feigns sleep. He sees her place a piece of paper in a box and jumping out of bed demands to know where she has been and what the paper contained. Wrenching the key of her box away he opens the receptacle and abstracting the paper is horrified to find that the contents had been a virulent poison. Profula is made to confess her crime, and Cecil dashes to Violet's room arriving just in time to prevent his beloved drinking the water. Meanwhile the poor young wife seeks to find peace in flight, and with only a wrap over her head runs out into the night. Unheeding of where she is going she rushes across a level crossing, but her foot catching in one of the metals she falls to the ground as a train dashes past, and her tortured soul finds rest in everlasting sleep.

Length 2,181 feet.

Three Married Men.

The story of three married men's endeavours to escape the restrictions of home life and of their subsequent exposure.

Three married men make up their minds to enjoy themselves and with the connivance of a butler absent themselves from their respective wives on various causes. One has a business call, another a headache and the last goes to fetch the shrimps, leaving the women folk to be entertained by the local cleric whose intellect evidently does not expire higher than rabbits and "patience." The three hubbies meet at a pre-arranged place and then proceed to a neighbouring fare. Here they enjoy themselves to the full with the various amusements, and with the liquor they consume soon become quite jovial. Meanwhile their wives wonder at their prolonged absence, go in search of the one with the headache, discover where the others have gone. They ultimately run the men to earth, but instead of showing themselves, steal the basket of the one sent for the shrimps and then return home. Later the trio make their appearance and congratulate themselves on not having been found out until the shrimps are asked for. The one sent to buy them enters into a long harangue about all having been sold out, until his wife produces his basket. Their subterfuge is discovered and they are last seen being led off to their own rooms by their ears.

Length 1,023 feet.

Amour dans les tropiques.

Edition: le 10 février.

Mtr. 665.

Le jeune Anglais Mr. Cécil Brown est administrateur d'une grande plantation aux colonies, qui lui donne beaucoup de travail. Il n'a pour occuper ses loisirs que le Whisky et cela va sans dire- sa petite amie Profula, une jeune indienne ravissante, qui danse, joue et chante toujours.

Un jour il reçoit de la maison qu'il représente un télégramme, lui disant que les vacances qu'il a sollicitées depuis longtemps lui ont été accordées. Mr. Brown est heureux à l'idée de revoir bientôt ses parents et ses amis à Londres, mais la petite Profula est très triste, car Cécil ne veut pas l'emmener en Angleterre, et elle ne peut pas se familiariser avec l'idée de cette séparation. Mais enfin- pourquoi ne peut il l'emmener? Elle se le demande tous les jours, mais quand elle se décide à le lui proposer, Cécil la refuse net. Elle a beau implorer, il reste inflexible; elle ne réussit pas non plus à le séduire par sa danse exotique. Il ne veut pas la prendre avec lui. Mais ce qu'une femme veut, elle le veut bien, et elle trouvera toujours même dans les Indes le moyen de réaliser son projet. En voyant que ses prières sont vaines, elle a recours à des menaces. Cécil lui tournant un instant le dos, elle en profite pour jeter une poudre vénéneuse dans un verre d'eau, après quoi elle se plante devant lui en menaçant d'avaler le poison s'il ne consent pas à l'épouser et à l'emmener en Angleterre. Cécil ne résiste pas à cette marque de tendresse et de désespoir; il lui promet de faire tout ce qu'elle demande.

Quelques jours après, les parents de Cécil reçoivent un télégramme, par lequel leur fils leur annonce son arrivée prochaine avec sa jeune femme indienne. Cécil et Profula arrivent à Londres, et au commencement tout va bien. Profula est ravie de toutes les choses nouvelles qu'elle voit, et Cécil se sent flatté de la sensation qu'éveille l'étrange beauté de sa femme. Il fait de son mieux pour rehausser l'éclat de sa beauté. Il la conduit chez les bijoutiers, bien que ces courses ne soient pas bien agréables, car sa petite femme manque absolument d'éducation, et cela lui cause beaucoup d'ennuis. Un jour, dans un magasin de bijoutier, Profula trouve l'occasion de chipper une broche de diamants très coûteuse, et Cécil ne découvre le vol que le soir, quand Profula paraît en costume de soirée parée de la broche volée. Elle est obligée d'avouer sa faute, et Cécil a hâte de retourner chez le bijoutier pour lui expliquer que sa femme a emporté la broche par mégarde. Le soir même le hasard veut que Cécil revoie l'aimée de sa jeunesse, Violet, qui est devenue une très belle femme, et tout de suite il sent renaître dans son cœur son ancien amour. Profula voit d'un mauvais œil les attentions de son mari pour la jolie Mademoiselle Violet; ses yeux noirs s'enflamment de colère quand elle les regarde, et peu à peu elle conçoit l'idée de se venger de la jeune fille qui lui a enlevé son Cécil.

Quelque temps après, Profula et Cécil rencontrent Violet dans une ville d'eau, et Cécil et Violet ne manquent point les occasions de renouveler connaissance. Ils se baignent et flirtent ensemble, et la pauvre petite Profula est tourmentée par la plus noire jalousie. Elle épie l'occasion de se venger, et une nuit quand toute la maison est endormie elle se glisse dans la chambre de Mlle Violet et jette une poudre毒ique dans son verre. Pendant son absence Cécil s'éveille et s'aperçoit que Profula est sortie. Il conçoit des soupçons et fait semblant de dormir, quand elle rentre dans la chambre, mais il l'observe en même temps et la voit retirer d'un secrétaire un petit coffret mystérieux. Il saute à bas de son lit, lui arrache le coffret, et voit à sa stupéfaction qu'il est rempli d'un grand nombre de poisons des Indes. Sans hésiter une seconde, il se précipite dans la chambre de Violet, où il arrive juste au moment où elle porte le verre à ses lèvres. Il arrache le verre de sa main, et le lance par terre. Violet est sauvée. Mais la pauvre Profula restée dans leur chambre est inquiète et irrésolue - elle ne sait que faire. Maintenant elle l'entend revenir - et tremblante de peur elle sort en courant, traverse le jardin pour gagner la grand'route qu'elle suit jusqu'au passage à niveau. La barrière est fermée, mais Profula veut franchir la voie. Elle s'y précipite, glisse, et tombe juste au moment où le train arrive à toute vitesse. Un cri à demi étouffé, et l'âme torturée de la petite Indienne a trouvé le repos.

- - - - 0 0 0 0 0 - - -

ОГДИАК
КОМПАНИИ
МАСТЕРСКАЯ
НОВОСИБИРСКИЙ
МОДЕЛЬНЫЙ

